

Oluşum Şekillerine Göre Yağışlar

Yağışlar oluşum şekillerine göre 3'e ayrılır. Bunları özellikleri ve görüldükleri bölgelerle birlikte kısa kısa inceleyelim.

1- Konveksiyonel (Yükselim) Yağışlar

Özellikle ilkbahar ve yaz başlarında gündüz aniden ısınan hava kütlelerinin yükselerek yoğunlaşması sonucunda oluşan yağışlardır. Yükselen hava soğuyarak yoğunlaştığı için içindeki nemi bırakmak zorunda kalır.

Özellikle Ekvator çevresinde yıl boyunca sürekli yükselim yağışları görülür. Ayrıca karaların iç kesimlerinde bahar ve yaz aylarında yaşanan yağışlar da konveksiyonel kökenlidir.

2- Orografik (Yamaç) Yağışlar

Dağların geniş yer tuttuğu bölgelerde, dağlara doğru hareket eden nemli hava kütleleri, yamaç boyunca yükselerek yoğunlaşır. Bu gibi bölgelere bol yağış bırakır. Hava kütlesi belirli bir yükseltiye kadar yağış bıraktıktan sonra nemini kaybederek kuru bir hava kütlesi halini alır.

Bu nedenle dağların etek kesimleri daha fazla yağış almaktadır. Himalaya dağlarının eteklerinde yer alan Çerapuniçi, bu yağış türünün en fazla gerçekleştiği ve Dünya'nın en fazla yağış alan

merkezdidir (11.000 mm). Türkiye'de Doğu Karadeniz Bölümü'nün yıl boyu bol yağış almasında yamaç yağışları da etkilidir.

3- Frontal (Cephe) Yağışlar

Farklı sıcaklık ve nem özelliklerine sahip hava kütlelerinin karşılaşma alanlarında cephe yağışları oluşur. Soğuk ve yoğun hava altta kalırken, sıcak ve nemli hava yükselir. Hem yükselme hem de soğuk bir hava ile temas etmenin sonucunda sıcak hava yoğunlaşarak yağış bırakır. Orta kuşakta kış boyunca görülen yağışlar cepheseldir. Türkiye'de de yıllık yağışların büyük bölümü cephe yağışları olarak gerçekleşir.

